

dergivet domstolsprøvelse efter retsplejelovens kapitel 70.

Har den frihedsberøvede endnu ikke været fremstillet for retten, kan politiet træffe bestemmelse om, at underretning skal undlades, jf. § 37 e, stk. 4, 1. pkt. Politiets afgørelse herom vil i princippet kunne rekeres til Indenrigsministeriet i medfør af forslaget i § 1, nr. 13, om ændring af udlændingelovens § 48, stk. 1, men den person, over for hvem underretning undlades, vil dog efter sagens natur være afskåret fra at påklage en sådan manglende underretning.

Inden for strafferetsplejen vil brevkontrol på grund af retsplejelovens manglende regulering af behandlingen af de anholdte under frihedsberøvelse ligeledes kunne foretages af politiet uden underretning. Indenrigsministeriet har henledt Justitsministeriets opmærksomhed på dette spørgsmål.

Baggrunden for, at den manglende underretning om tilbageholdelse af et brev i det korte tidsrum indtil fremstillingen ikke undergives domstolens kompetence, er, at retten ikke har taget stilling til selve frihedsberøvelsens lovlighed og derfor ikke bør tage stilling til dette sekundære indgreb.

Til nr. 8

Det fastslås i den foreslåede affattelse af § 40, stk. 2, at en udlænding har pligt til at meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Direktoratet for Udlændinge kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til vedkommendes underhold i præasylfasen.

Det er hensigten med hjemmel i denne bestemmelse at pålægge en spontan asylansøger at udfylde en skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende ejer genstande eller værdier, som vil kunne tjene som grundlag for senere tvangsfuldbyrdelse af Direktoratet for Udlændinges tilbagebetalingskrav. Kun ejendele, som efter retsplejelovens almindelige regler vil kunne anvises som genstand for arrest eller udlæg, skal være omfattet af erklæringen.

Undladelse af at afgive de i bestemmelsen omhandlede oplysninger vil kunne straffes med bøde og under skærpende omstændigheder med hæfte, jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 60, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.1.

Til nr. 9

Det følger af 1. og 2. pkt. i den ændrede affattelse af § 42 a, stk. 1, at den eksisterende regel i udlændingelovens § 42 a, stk. 1, hvorefter asylansøgere kun får

deres udgifter til underhold dækket foreløbig af Direktoratet for Udlændinge og dermed altid har tilbagebetalingspligt, ændres, således at asylansøgere kun kan pålægges tilbagebetalingspligt, såfremt Direktoratet for Udlændinge træffer beslutning herom.

Det er efter bestemmelsens ordlyd en betingelse for, at Direktoratet for Udlændinge kan pålægge en udlænding tilbagebetalingspligt, at udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Direktoratet for Udlændinge skal således alene meddele pålæg om tilbagebetalingspligt i de situationer, hvor der er en realistisk mulighed for at få inddrevet kravet helt eller delvis hos asylansøgeren. Direktoratet for Udlændinges vurdering af udlændingens betalingsevne skal navnlig foretages på grundlag af en skriftlig erklæring, som asylansøgeren i forbindelse med registrering som asylansøger har udfyldt om, hvilke ejendele asylansøgeren har medbragt, som vil kunne tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse. Et pålæg om tilbagebetalingspligt vil dog også kunne træffes på grundlag af senere indkomne oplysninger om, at udlændingen kan betale helt eller delvis. Der henvises nærmere til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.2.

Direktoratet for Udlændinges afgørelse om betalingspligt vil kunne påklages til Indenrigsministeriet, jf. udlændingelovens § 46. Afgørelsen bør indeholde en nøjagtig angivelse af, hvor stort et beløb det pålægges udlændingen at betale.

Direktoratet for Udlændinge kan efter bestemmelsen alene pålægge en udlænding at betale for Direktoratet for Udlændinges udgifter til udlændingens underhold i tiden, mens ansøgningen om opholdstilladelse i henhold til §§ 7-8 er taget under behandling. Udgifter til udlændingens hjemsendelse eller udgifter i forbindelse med udlændingens senere integration er ikke omfattet af denne bestemmelse. Såfremt politiet drager omsorg for en udlændings udrejse af landet, skal udlændingen efter udlændingelovens § 43, stk. 1, afholde de udgifter, der for udlændingens eget vedkommende er forbundet hermed.

Med hensyn til, hvilke udgiftsposter Direktoratet for Udlændinge bør medtage i sin opgørelse over tilbagebetalingskravet, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.3.

Det er ikke efter bestemmelsen noget krav, at Direktoratet for Udlændinges beslutning om betalingsplæg skal træffes i forbindelse med asylsagens afslutning. Direktoratet for Udlændinge har således mulighed for at meddele tilbagebetalingspligt forinden asylsagens afslutning, hvis Direktoratet for Udlændinges tilbagebetalingskrav kan opgøres på et tidligere tidspunkt i asylsagen, og udlændingen alle-